

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุนและนายอำเภอบ่อไร่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ติดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ยางดิบ” หมายถึง ยางธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ น้ำยาง ยางแผ่น ยางแท่ง เศษยาง ขี้ยาง ยางก้อนถ้วย

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ทำการล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบให้เป็นไปตามแนวทาง ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ตั้งห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ สถานที่ราชการ หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยผังเมืองและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นระยะที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเหตุรำคาญ และไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

ความวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องการย้ายสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ

(๒.๑) อาคารต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย ในกรณีที่เป็นอาคารรวบรวมหรือสะสมยางก้อน ควรปิดมิดชิด

(๒.๒) พื้นต้องทำด้วยคอนกรีต หรือวัสดุอื่นที่แข็งแรง อยู่ในสภาพดี เหมาะสมปลอดภัย ไม่สีกกร่อนและทำความสะอาดง่าย ในกรณีลานรับซื้อ/สะสมยาง พื้นควรมีความลาดเอียงสามารถระบายน้ำเสียไปยังท่อ/ทางระบายน้ำสู่บ่อบำบัดน้ำเสียได้ดี ไม่มีน้ำเสียขัง

(๒.๓) ผนัง ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และทำความสะอาดง่าย

(๒.๔) หลังคา ต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรง

(๒.๕) มีประตู หรือทางเข้า-ออกสถานประกอบกิจการ หรือมีความกว้างเพียงพอกับการเข้า - ออก ของยานพาหนะและการเคลื่อนย้ายในกรณีฉุกเฉิน

(๒.๖) มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินกิจการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม

(๒.๗) มีการระบายอากาศในอาคารโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีกล และมีการระบายอากาศที่เหมาะสม

(๒.๘) มีท่อหรือรางระบายน้ำแบบปิดภายในอาคารและภายนอกอาคาร

(๒.๙) ทำความสะอาด และบำรุงรักษาอาคาร รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

(๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์

(๓.๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบเรียบร้อยปลอดภัย และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๓.๒) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่มีส่วนเป็นอันตราย ต้องมีครอบป้องกันอันตราย

(๓.๓) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ภายนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน เช่น สายดิน และเครื่องตัดไฟรั่ว เป็นต้น

(๓.๔) การเดินสายไฟ ต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อย หรือเดินในท่อร้อยสาย

(๓.๕) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ หากพบการชำรุด ต้องดำเนินการซ่อมแซมและแก้ไข พร้อมทั้งต้องมีป้ายและสัญญาณกรณีเครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้องเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

(๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำน้ำดื่ม น้ำใช้ และการสุขาภิบาลอาหาร

(๔.๑) จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากบริเวณการผลิต โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องปราศจากความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๔.๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

(๔.๓) สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหาร หรือห้องครัวที่จัดไว้ให้บริการแก่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๔.๔) จัดให้มีอ่างหรือที่ล้างมือ พร้อมสบู่ ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

(๕) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง

(๕.๑) มีการป้องกันควบคุม หรือบำบัดกลิ่นจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๕.๒) มีการป้องกัน ควบคุมไอระเหยของสารเคมี และฝุ่นละออง จากการประกอบกิจการ เพื่อไม่ให้เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕.๓) มีการควบคุมระดับเสียง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูล

(๖.๑) มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ รวมถึงน้ำชะล้างลานกองเก็บวัตถุดิบ ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ให้ไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๖.๒) ล้างทำความสะอาดลานรวบรวมหรือสะสมยาก่อนทุกครั้งหลังเลิกงานหรือหากพบว่ามิน้ำเสียขังในปริมาณมาก

(๖.๓) ในการขนส่งยาก่อน ควรปูแผ่นพลาสติกหนาป้องกันการรั่วไหลของน้ำเสียลงสู่พื้นถนนระหว่างการขนส่ง และใช้ผ้าใบปิดบังรถขนส่งให้มิดชิด

(๖.๔) จัดให้มีภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย มีการทำความสะอาดภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ รวมทั้งมีการรวบรวมและกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

(๖.๕) มีการจัดการกากของเสีย สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือวัสดุที่เสื่อมคุณภาพจากกระบวนการผลิต รวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖.๖) จัดให้มีห้องน้ำห้องส้วม และอ่าง หรือที่ล้างมือ พร้อมสบู่ ที่มีจำนวนเพียงพอ และถูกสุขลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม โดยจัดห้องส้วม แยกชาย-หญิง และมีจำนวนอย่างน้อยในอัตรา ๑ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๑๕ คน อัตรา ๒ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๐ คน อัตรา ๓ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๘๐ คน และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๕๐ คน

(๗) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันเหตุรำคาญ

จัดให้มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อป้องกันปัญหาเหตุรำคาญ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และสภาพความเป็นอยู่โดยปกติ แก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๘) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๘.๑) จัดให้มีทางหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉิน พร้อมแผนผังแสดงโดยต้องมีป้ายแสดงให้เห็นเด่นชัด สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

(๘.๒) จัดให้มีระบบแจ้งเตือนเพลิงไหม้ และเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องมีการบันทึกผลการตรวจสอบ และบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย ๕ เดือน/ครั้ง

(๘.๓) มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น จากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด หรือยอมรับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในแต่ละแผนกของสถานประกอบการนั้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับการฝึกซ้อมดับเพลิง และการฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง กรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป ให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘.๔) มีสถานที่จัดเก็บสารเคมีที่ใช้ในการประกอบกิจการที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย และแยกออกจากบริเวณการผลิตอื่น ๆ โดยต้องจัดให้มีป้ายแสดงชนิด ประเภทสารเคมีแต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจน จัดให้มีบัญชีรายชื่อและเอกสารข้อมูลความปลอดภัยสารเคมี (SDS; safety data sheets) โดยเอกสารทั้งหมดให้ แสดงเป็นภาษาไทย จัดเก็บไว้ในที่ที่เปิดเผยและเรียกดูง่าย

(๘.๕) จัดให้มีแสงสว่างในสถานประกอบการที่เพียงพอตามลักษณะงาน ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘.๖) มีการควบคุมปริมาณฝุ่นละออง และความเข้มข้นของสารเคมีในบรรยากาศการทำงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘.๗) จัดให้มีมาตรการป้องกัน ปัญหาเสี่ยงดังภายในสถานประกอบกิจการ ให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘.๘) มีการควบคุมความร้อนภายในสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘.๙) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น หน้ากากป้องกันกลิ่น ไอระเหยสารเคมี และเชื้อรา ที่ครอบหูหรือที่อุดหู ถุงมือ รองเท้าบูทเสื้อคลุม เป็นต้น และจัดให้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ทั้งนี้ ต้องมีมาตรฐานในการควบคุมผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงาน

(๘.๑๐) จัดให้มีคู่มือหรือเอกสารที่แสดงขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และจัดเก็บให้เป็นสัดส่วน ณ จุดปฏิบัติงานในที่เปิดเผยและเรียกดูง่าย

(๙) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๙.๑) จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และตรวจตามปัจจัยเสี่ยง ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๙.๒) ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรมหรือให้ความรู้ก่อนเข้าปฏิบัติงาน เช่น ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย สุขอนามัยส่วนบุคคล และวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นต้น พร้อมทั้งมีการบันทึกผลของการอบรมทุกครั้ง

(๙.๓) จัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกาย และชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น ภายในสถานประกอบกิจการ

(๙.๔) กรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ต้องมีการดูแลผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย รวมถึงมีการส่งต่อผู้ป่วยให้ทันทั่วถึง

(๙.๕) จัดให้มีมาตรการควบคุมการทำงาน ยก แบก หาม หาบ ทุ่น ลาก หรือเข็น ของหนักของผู้ปฏิบัติงานไม่เกินอัตราน้ำหนักที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในกรณีหนักเกินอัตราน้ำหนักที่กำหนด ต้องจัดให้มีและให้ผู้ปฏิบัติงานใช้เครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสม และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๙.๖) มีข้อบังคับผู้ปฏิบัติงาน มิให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติด และไม่รับประทานอาหารขณะปฏิบัติงานกิจการ

(๑๐) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกัน คุ้มครอง สัตว์และแมลงพาหะนำโรค จัดให้มีมาตรการป้องกัน ควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ในพื้นที่สถานประกอบ

ข้อ ๖ การชำระค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของยอดเงินค่าธรรมเนียมอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปเพื่อการการบริหารส่วนตำบลข้างทุนกำหนด

ข้อ ๗ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างทุนกำหนดไว้

(๑) แบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ ใช้แบบ กอ.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ ใช้แบบ กอ.๒

(๓) แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ ใช้แบบ กอ.๓

(๔) แบบคำขออนุญาตการต่าง ๆ ใช้แบบ กอ.๔

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๐ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทุน หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

เกษม มั่นคง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทุน